

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 22—28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπο 4.00μμ—6.00μμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 8: 26-39 7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. - (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στό κατηχητικό σχολεῖο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	9.00 πμ— Ἱερό Μυστήριό του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΠΤΗ 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ <i>Ἀγ. Δημητρίου, Μεγαλομάρ. Μυροβλήτου</i>	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στό Hall τις Ἐκκλησίας.
ΣΑΒΒΑΤΟ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ <i>Ἀγίας Σκέπης Θεοτόκου</i>	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή – Γαλ. 2: 16-20 Ἑυαγγέλιο— Λουκ. 8: 41-56

Γνωρίζουμε σε ἄλλους ὅτι στήν Ἑνορία μας λειτουργεῖ Ἑλληνικό σχολεῖο.

- Δημοτικό κάθε Σάββατο 9.00πμ μέχρι 12.30μμ.

- Γυμνάσιο κάθε Δευτέρα 5.00μμ μέχρι 8.30μμ.

Φροντῆστε γιά ἐγγραφή τῶν παιδιῶν σας. Τηλ. 0401 051773.

ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἀπολυτίκιον

Τῆς Σκέπης σου Παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τάς χαρίτας, ἦν ὡς φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπτοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καί σκέπεις
τὸν λαόν σου νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς. Σὲ γὰρ σκέπην καὶ προστάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές
σοι· Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου Ἀγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου, προμηθεῖα Ἀχραντε.

ΑΓ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἀπολυτίκιον

Μέγαν εὖρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένην, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροποῦμενον. Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες
τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
Μέγαν εὖρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένην, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροποῦμενον. Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες
τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ

Λουκ. η', 26-39

Στή σημερινή ευαγγελική περικοπή, αγαπητοί μου αδελφοί, ό Ιησοϋς Χριστός παρουσιάζεται ως έλευθερωτής τών ανθρώπων από τις δαιμονικές δυνάμεις που τόν κρατοϋν αιχμάλωτο και τόν καταδυναστεϋουν. Σ' αυτή την προσφορά της έλευθερίας βλέπουμε δύο τρόπους ανταπόκρισης τών ανθρώπων· ή μία εκπροσωπείται από τόν δαιμονισμένο που θεραπεύτηκε, ή άλλη από τούς κατοίκους της περιοχής στην όποια έγινε τό θαϋμα. Ό πρώτος μετά τη θεραπεία καθόταν «ίματισμένος και σωφρονών» δίπλα στο Χριστό κι έπιθυμοϋσε νά τόν ακολουθήσει, ενώ οι άλλοι μόλις είδαν τό θεραπευμένο κι έμαθαν τά σχετικά μέ τό θαϋμα φοβήθηκαν και ζήτησαν από τό Χριστό ν' απομακρυνθεί από τόν τόπο τους. Τό ίδιο τό γεγονός, ένα μεγάλο θαϋμα τοϋ Χριστοϋ που έδειχνε τη δύναμή του και την αγάπη του για τόν άνθρωπο, δημιούργησε διαφορετικά αποτελέσματα. Αυτή ή διαφορά τών αντιδράσεων μās έπισημαίνει όρισμένες βασικές αλήθειες. Μās δείχνει ότι ό άνθρωπος είναι τό πιό θαυμαστό αλλά και τό πιό αντιφατικό, μέσα στην πτώση του, πλάσμα τοϋ Θεοϋ. Δείχνει επίσης ότι κάθε άνθρωπος είναι μοναδικός κι ανεπανάληπτος κι έλευθερος στις έπιλογές του.

Η προσκόλληση στο Χριστό ή ή άρνησή του είναι δυνατότητες έπιλογής που έχουμε χάρη στην έλευθερία μας, και για νά είμαστε πιό ακριβείς, αυτές οι δυνατότητες συνιστοϋν την έλευθερία μας. Ο Χριστός είναι ή ανακεφαλαίωση όλης της κτίσεως, γι αυτό και οι πιό καθοριστικές έπιλογές μας συνδέονται μέ τό πρόσωπό του. Η άρνηση τοϋ Χριστοϋ, ανεξάρτητα από την αίτια που την προκαλεί είναι μιá άρνητική εκδήλωση της έλευθερίας μας. Αυτοί που επιλέγουν αυτή τη στάση είναι οι 'ψυχροί', οι όποιοι βρίσκονται ήδη έξω από τό Σώμα του, την Έκκλησία, μέ την άρνησή τους. Η πορεία τους είναι καταστροφική, όμως ό Χριστός δέ θέλει δυναστικά νά ανατρέψει την έπιλογή τους, γιατί σέβεται και δέν έκβιάζει την έλευθερία μας, όπως κι έμείς δέν μπορούμε νά έκβιάσουμε τη δική του.

Η έλευθερία, βέβαια, ως δυνατότητα έπιλογής δέν είναι γνώρισμα της τελειότητας, αλλά είναι απόδειξη ατέλειας. Σύμφωνα μέ την παράδοση τών αγίων Πατέρων μας, έλευθερος πραγματικά είναι αυτός που ταύτισε τό θέλημά του μέ τό θέλημα τοϋ Θεοϋ· έχει γίνει κατοικητήριο τοϋ Θεοϋ, όποτε έχει υπερβεί μέ τη ζωή της χάριτος τά όρια της γέννησης και τοϋ θανάτου, που αποτελοϋν σκάνδαλο για την έλευθερία τοϋ ανθρώπου. Ό δισταγμός που υπάρχει πριν από την έπιλογή σημαίνει ότι δέν έχουμε ακόμη αποκτήσει σαφή γνώση τοϋ αγαθοϋ. Βέβαια, χωρίς την έλευθερία της έπιλογής δέ φθάνουμε στην τελειότητα της έλευθερίας. Μέ έλευθερία που έχει σαν κίνητρο και κριτήριο την αγάπη επιλέγουμε τό θέλημα τοϋ Θεοϋ και ταυτιζόμαστε μαζί του. Η έλευθερία χωρίς αγάπη είναι καταστροφή. Αγαποϋμε πρώτα τό Χριστό κι έπειτα υπακοϋμε στο λόγο του. Άν δέν τόν αγαπήσουμε πραγματικά, δέν μπορούμε νά τόν ακολουθήσουμε. Άν κατανοοϋμε τις έντολές του μόνο σαν απειλές τών σωματικών μας αναπαύσεων και δέν βλέπουμε μέσα σ' αυτές τη δωρεά της χάριτος και την έλευθερία από την έξουσία της αμαρτίας, αποστρεφόμεστε τό πρόσωπο και τό λόγο του. Ζητάμε, σαν τούς κατοίκους της χώρας τών Γαδαρηνών, «άπελθεϊν άφ' ήμῶν», διότι «φόβῳ μεγάλῳ_ συνεχόμεθα» άπέναντι στον «ένεργή και τομώτερον υπέρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον» λόγο του.

Οι κάτοικοι της περιοχής ζητοϋν την απομάκρυνση τοϋ εϋεργέτη, γιατί τούς κυρίεψε ό φόβος. Ό 'φόβος' τους, για τόν όποιο όμιλεί ό ευαγγελιστής, δέν είναι τό δέος και ή συντριβή μπροστά στη δύναμη τοϋ θείου, που είναι ή αρχή της αναγνώρισης και της προσκύνησής του, αλλά ό τρόμος μήπως ή παρουσία τοϋ Ιησοϋ τούς οδηγήσει στη στέρηση τών υλικών αγαθών, τά όποια δέν θέλουν νά χάσουν. Τυφλοί ως πρὸς τό πνευματικό τους συμφέρον, απορρίπτουν την έλευθερία, προτιμώντας νά μείνουν δοϋλοι. Πολλές φορές οι άνθρωποι δέν βλέπουν καθαρά, δέν διακρίνουν τό σωστό, χάνουν τά μεγάλα για νά κερδίσουν τά μικρά, διώχνουν τό Σωτήρα για νά ζήσουν πιό άνετα.

Η κρίση τοϋ κόσμου βρίσκεται στις έπιλογές του. Επιλέγουμε μέ τόν τρόπο της ζωής μας και τις αντίληψεις τοϋ νοϋ μας τό αιώνιο μέλλον μας, δηλ. ή την κοινωνία μέ τό Φῶς ή την άρνησή του. Ο Χριστός, στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, λέει ότι ή αίτια της καταδίκης τών άρνητῶν βρίσκεται στο ότι τό Φῶς, ό Χριστός, ήλθε στον κόσμο, αλλά οι άνθρωποι αγάπησαν τό σκοτάδι κι όχι τό Φῶς, «ήν γάρ πονηρά τά έργα αὐτῶν», γιατί τά έργα τους ήταν πονηρά.

Κι όμως εδώ βρίσκεται ή τραγική ειρωνεία· παραμένουν κλεισμένοι στα δεσμά από τά όποια θέλει νά τούς λυτρώσει ό Χριστός. Δέν βλέπουν τά θαύματα της θείας αγάπης μέ τά όποια είναι γεμάτος ό κόσμος. Σκέπτονται ψυχρά, έγκεφαλικά, έγκοσμιοκρατικά. Έκείνο όμως που μεταβάλλει ριζικά τόν άνθρωπο δέν είναι ή ψυχρή λογική και τό στενά και υλικά έννοούμενο συμφέρον, αλλά ή συνάντηση μέ τό Χριστό μέσα στο χώρο τοϋ βιώματος, ό διάλογος μ' Αὐτόν, ή αναγνώρισή του ως έλευθερωτή.

Η πίστη είναι δωρεά τοϋ Θεοϋ αλλά και άρετή. Σπέρνεται από τό Θεό, αλλά για νά καρπίσει χρειάζεται τη θετική ανταπόκριση της έλευθερίας μας. Η πίστη δέν έκβιάζει, έλευθερώνει όμως και θεραπεύει, απαλλάσει από την αιχμαλωσία στο διάβολο και την ὕλη. Ο Θεός έσπειρε την πίστη στον πρώην δαιμονισμένο μέ τό νά τόν απαλλάξει από την κυριαρχία τών δαιμόνων. Η θεραπεία του ήταν μιá κλήση από τό Θεό που βρήκε την ολοπρόθυμη ανταπόκρισή του. Καθόταν «παρά τούς πόδας τοϋ Ιησοϋ...έδέετο δέ αὐτοῦ...είναι σὺν αὐτῷ». Ζητοϋσε από τό Χριστό νά τόν αφήσει νά τόν

ακολουθήσει. Όμως ό Χριστός δέν έκμεταλεύτηκε την εϋγνωμοσύνη του και τόν ένθουσιασμό του για νά προσθέσει έναν ακόμη ακόλουθο στις περιοδείες του. Τόν έστειλε στο σπίτι του, γιατί αυτό ήταν τό σωτήριο γι' αὐτόν τόν ίδιο, για τούς συγγενείς του και για τούς συντοπίτες του. Τοϋ έδωσε την έντολή «διηγοϋ όσα έποίησέ σοι ό Θεός». Τόν έκανε έτσι απόστολό του και κήρυκα της αγάπης του.

Είναι χρήσιμο, αγαπητοί αδελφοί, νά προσέξουμε λίγο καλύτερα την έντολή «διηγοϋ όσα έποίησέ σοι ό Θεός». Δέν τόν έστειλε ό Χριστός νά κηρύξει για την έλευση τοϋ Μεσσία ή για την ὕπαρξη τοϋ Θεοϋ ή για τις έντολές του. Τό κήρυγμά του θά ήταν διήγημα, θά εξιστοροϋσε την έμπειρία που απέκτησε από τη συνάντησή του μέ τό Θεό. Την έμπειρία αυτή θά την κήρυττε σ' αὐτούς που προηγουμένως αποστράφηκαν τό Θεάνθρωπο Χριστό. Θά ήταν δηλ. μιá νέα κλήση πρὸς τούς κατοίκους της περιοχής τών Γαδαρηνών. Τόν αφήνει μάρτυρα και διαλαλητή της αλήθειας, τόν ένα, τόν άλλοτε δαιμονισμένο, και τώρα αγαθό και ταπεινό δοϋλο τοϋ Κυρίου νά μαρτυρᾷ και νά βεβαιώνει για την αλήθεια και για τη σωτηρία. Τόν αφήνει τεκμήριο ασάλευτο, αὐτόν τόν ὡς χτὲς τρελόν, για νά φωτίζει όλους τούς σωφρονοϋντας.

Κι εδώ ακριβῶς βρίσκεται τό μεγαλειό της αγάπης τοϋ Θεοϋ, ό όποιος κι όταν ακόμη ό άνθρωπος τόν άρνιέται, Έκείνος δέν τόν εγκαταλείπει, δέν παύει νά μās δίνει άφορμές για νά διανοιχθοϋν τά μάτια της ψυχής μας, ὡστε νά αντίληφθοϋμε και νά γνωρίσουμε ότι Αὐτός είναι ή Όδός, ή Αλήθεια και ή Ζωή. Αμήν.

Έκ της Ίερᾶς Μητροπόλεως Σεργίων και Κοζάνης